

Om Shanti Shanti Shanti #27

Een tijd voor stilte en een tijd om te lachen.

18 maart 1988 in het Gautama Boeddha Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Meester,

Gisteren hoorde ik u spreken over onze academie voor meditatie en onze academie om het lichaam tot een organisch geheel te brengen. Kunt U hier meer over zeggen en hoe u ziet dat deze twee academies elkaar complementeren?

Prem Anubuddha, het is een van de meest gecompliceerde vragen. Het lijkt niet zo omdat je niet beseft dat eeuwenlang de mens allerlei negatieve dingen over het leven zijn verteld.

Het is zelfs een spirituele discipline geweest om je lichaam te kwellen. Mijn idee om een academie te hebben is om wetenschap voor de eerste keer opzettelijk te laten worden en niet toevallig.

Tot nu toe is wetenschap toevallig geweest. Mensen zijn op sommige ontdekkingen, uitvindingen gestuit. Elke ontdekking werd gedaan niet doordat ze er naar zochten, maar gewoon door het rond-tasten in het duister zonder een gevoel voor richting. En kennelijk kregen de politici van de wereld – die steeds meer destructieve macht in hun handen willen hebben – onmiddellijk het idee om de wetenschappers te onderwerpen.

Nu is elke wetenschapper een slaaf van een natie, van een regering en hij functioneert slechts voor doelen die tegen het leven, destructief zijn. Hoe destructiever de dingen die hij kan uitvinden, hoe meer hij door de regeringen wordt geprezen, hoe meer hij wordt gemeden. Mijn idee van een academie is waar wetenschap creatief is, die bewust alles zal vermijden wat het leven vernietigt en naar alles zal zoeken en onderzoeken wat het leven bevordert.

Deze academie kan niet slechts voor wetenschap zijn want wetenschap is slechts een deel van de menselijke realiteit. De academie moet allesomvattend zijn, ze moet voor creativiteit zijn, voor kunst, voor bewustzijn; vandaar dat ze drie dimensies zal hebben, grote indelingen, niet gescheiden, maar enkel voor willekeurige doeleinden als afzonderlijk te benoemen.

Het meest fundamentele zal zijn het creëren van methoden, technieken, manieren om het menselijk bewustzijn te verhogen, en natuurlijk kan dit bewustzijn niet tegen het lichaam zijn; dit bewustzijn zetelt in het lichaam. Ze kunnen niet als vijandig aan elkaar begrepen worden; op elke manier ondersteunen zij elkaar. Ik zeg iets tegen je en mijn hand maakt een gebaar zonder dat ik de hand dit opdraag. Er is een intense synchroniciteit tussen mij en mijn hand.

Je loopt, je eet, je drinkt en al deze dingen geven aan dat je een lichaam en bewustzijn bent als een organisch geheel. Je kunt niet je lichaam pijn doen en je bewustzijn omhoog brengen. Je moet het lichaam liefhebben – je moet er goed bevriend mee zijn. Het is je huis, je moet het schoonmaken van alle rommel, en je moet onthouden dat het voortdurend jou ten dienst staat, dag in, dag uit. Zelfs als je slaapt, werkt jouw lichaam voortdurend aan jouw spijsvertering, zet je voedsel om in bloed, neemt de oude cellen weg van het lichaam, brengt nieuwe zuurstof, frisse zuurstof in het lichaam – terwijl jij diep ligt te slapen!

Het doet alles voor jouw voortbestaan, voor jouw leven, ofschoon jij zo ondankbaar bent dat je zelfs nooit je lichaam bedankt. In tegendeel, je religies hebben je geleerd het te kwellen: het lichaam is je vijand en je moet je van het lichaam bevrijden, waar ze aan gehecht is. Ik weet ook dat je meer bent dan je lichaam en het niet nodig is om ergens aan gehecht te zijn. Maar liefde is geen hechting, compassie is geen hechting. Liefde en compassie zijn absoluut noodzakelijk voor je lichaam en haar voeding. En hoe beter het lichaam is dat je hebt des te groter is de mogelijkheid voor groei van bewustzijn. Het is een organisch geheel.

Anubuddha, een totaal nieuw soort opvoeding is nodig in de wereld waarin iedereen vanaf het begin al geïntroduceerd wordt met de stilte van het hart – in andere woorden met meditatie – waarin iedereen wordt voorbereid om vol compassie voor het eigen lichaam te zijn. Want als je niet vol compassie bent voor je eigen lichaam kun je geen compassie hebben voor enig ander lichaam. Het is

een levend organisme, en het heeft je geen enkel kwaad gedaan. Het dient je voortdurend vanaf het moment dat je werd ontvangen en zal dit blijven doen tot je dood. Het zal alles doen wat je wilt doen, zelfs het onmogelijke, en het zal niet ongehoorzaam aan je zijn.

Het is niet te bevatten dat er zo'n mechanisme is gecreëerd dat zo gehoorzaam en zo wijs is. Als je bewust wordt van alle functies van jouw lichaam zul je verrast zijn. Je hebt nooit nagedacht wat je lichaam steeds maar doet. Het is wonderbaarlijk, zo mysterieus. Maar je hebt je er nooit in verdiept. Je hebt nooit de moeite genomen om bekend te worden met je eigen lichaam en je pretendeert van andere mensen te houden. Dat kun je niet, want deze andere mensen verschijnen voor jou ook als lichamen.

Het lichaam is het grootste mysterie in het hele bestaan. Dit mysterie moet je liefhebben – haar geheimen, haar functioneren moet gedetailleerd onderzocht worden.

De religies zijn ongelukkigerwijs absoluut tegen het lichaam geweest. Maar er zit een aanwijzing in, een definitieve indicatie dat als de mens de wijsheid van het lichaam en de geheimen van het lichaam leert, hij zich nooit druk zal maken over de priester of over God. Hij zal het meest geheimzinnige in zichzelf gevonden hebben, en binnenin het geheim van het lichaam zit juist de zetel van je bewustzijn. Als je eenmaal bewust geworden bent van je bewustzijn, van je wezen, is er geen God boven je. Alleen zo iemand kan vol respect zijn voor andere menselijke wezens, andere levende wezens, want ze zijn allemaal even mysterieus als hijzelf is, verschillende manieren van zijn, variëteiten die het leven rijker maken. En als een mens eenmaal bewustzijn in zichzelf heeft gevonden, heeft hij de sleutel tot het ultieme gevonden. Elke opvoeding die je niet leert van je lichaam te houden, je niet leert om vol compassie met je lichaam om te gaan, je niet leert hoe je in haar geheimen binnen kunt gaan, zal niet in staat zijn je te leren om in je eigen bewustzijn binnen te gaan.

Het lichaam is de deur – het lichaam is de springplank. En elke opvoeding die niet het onderwerp van je lichaam en je bewustzijn erbij betreft is niet alleen absoluut incompleet, ze is uiterst schadelijk want ze zal destructief blijven. Het is enkel de bloei van je bewustzijn binnenin die je voor destructie verhindert. En dat geeft je een enorme drang om te creëren – meer schoonheid in de wereld te creëren, meer comfort in de wereld te creëren. Daarom breng ik kunst in als tweede deel van de academie. Kunst is een bewuste poging om schoonheid te scheppen, om schoonheid te ontdekken, om het leven vreugdevoller te maken, je te leren dansen, te vieren.

En het derde deel is creatieve wetenschap. Kunst kan schoonheid creëren, wetenschap kan objectieve waarheid ontdekken, en bewustzijn kan subjectieve werkelijkheid ontdekken. Deze drie samen kunnen elk systeem van opvoeding compleet maken. Al het andere is bijkomstig, misschien te gebruiken voor wereldse doeleinden, maar het is niet nodig voor spirituele groei, het is niet nodig om je tot de bronnen van vreugde, liefde, vrede en stilte te brengen. En een mens die niet de innerlijke extase heeft ervaren heeft onnodig tevergeefs geleefd. Hij heeft gevegeteerd, hij heeft zichzelf voortgesleept van de wieg tot het graf maar hij heeft niet kunnen dansen en hij heeft niet kunnen zingen en hij heeft niets aan de wereld kunnen bijdragen.

Volgens mij is een religieus persoon iemand die enige schoonheid, enige vreugde, enig geluk, enige viering bijdraagt die er nog niet was – iets nieuws, iets fris, wat meer bloemen. Maar religie is nooit op de manier gedefinieerd zoals ik het doe. Alle manieren waarop religie is gedefinieerd zijn lelijk en verkeerd gebleken. Maar ze hebben niet de mensheid geholpen om tot de toppen van vreugde en schoonheid en liefde te reiken. Ze hebben de hele mensheid in ellende en lijden gedompeld, ze hebben je geen vrijheid geleerd. Integendeel, ze hebben jou allerlei soorten slavernij opgedrongen in naam van gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid aan wie? Gehoorzaamheid aan de priesters, gehoorzaamheid aan hen die geld hebben, gehoorzaamheid aan hen die macht hebben – in het kort, gehoorzaamheid aan al de gevestigde belangen.

Een kleine minderheid heeft de hele mensheid tot slaaf gemaakt. Alleen een juiste opvoeding kan deze lelijke en zieke situatie veranderen.

Anubuddha, mijn idee van een Wereld Academie voor Creatieve Wetenschap, Kunst en Bewustzijn is in werkelijkheid mijn visie van een echte religie.

De mens heeft een beter lichaam nodig, een gezonder lichaam.

De mens heeft een meer bewust, alert wezen nodig.

De mens heeft allerlei soorten comfort en luxe nodig die het bestaan bereid is te leveren. Het bestaan staat klaar om je het paradijs hier en nu te geven, maar je blijft het maar uitstellen – het is altijd na de dood.

In Sri Lanka lag een groot mysticus op sterven....

Hij werd aanbeden door duizenden mensen. Ze verzamelden zich rondom hem heen. Hij opende zijn ogen. Nog slechts een paar ademhalingen zou hij hier nemen en dan zou hij weg zijn en weg voor altijd. Iedereen verlangde er erg naar om zijn laatste woorden te horen. De oude man zei, "Ik heb je mijn hele leven onderwezen over gelukzaligheid, extase, meditatief zijn. Nu ga ik naar de andere oever. Ik zal niet meer beschikbaar zijn. Je hebt naar me geluisterd, maar je hebt nooit gepraaktiseerd wat ik je vertelde. Je hebt het altijd uitgesteld. Maar nu heeft het geen zin om nog uit te stellen, ik ga. Is er iemand bereid met me mee te gaan?"

Je kon een speld horen vallen. Mensen keken elkaar aan en dachten dat misschien die man die al veertig jaar discipel was... hij zal misschien wel bereid zijn.... Maar ook hij keek de anderen aan – niemand stond op. Toen van helemaal achteraan stak iemand zijn hand op. De grote mysticus dacht, "Tenminste een persoon is moedig genoeg."

Maar die man zei, "Laat me u alsjeblieft duidelijk maken waarom ik niet opsta. Ik heb alleen mijn hand opgestoken. Ik wil weten hoe ik de andere oever moet bereiken, want vandaag ben ik er natuurlijk niet klaar voor. Er zijn veel dingen die niet af zijn: er is visite gekomen, mijn jongste zoon gaat trouwen, en vandaag kan ik niet meegaan – en u zegt dat u niet terug kunt komen vanaf de andere oever.

Op een dag, zal ik zeker naar u toekomen. Als u ons nog één keer gewoon kunt uitleggen -- ofschoon u het uw leven lang uitgelegd heeft – één keer meer nog maar hoe we de andere oever moeten bereiken? Maar weet wel dat ik op dit moment niet klaar ben. Ik wil enkel mijn geheugen oprispen zodat als de juiste tijd aanbreekt..."

Die juiste tijd komt nooit. Het is niet alleen een verhaal over die arme man, het is het verhaal van miljoenen mensen, van bijna allen. Ze wachten allemaal op het juiste moment, de juiste stand van de sterren... Ze raadplegen astrologie, gaan naar de handlezer... onderzoeken op allerlei manieren wat er morgen gaat gebeuren. Morgen zal niet komen – is nog nooit gekomen. Het is gewoon een stomme strategie om uit te stellen. Wat gebeurt is altijd vandaag.

Een juiste opvoeding zal mensen leren om 'hier nu' te leven, om een paradijs op deze aarde te creëren, en niet te wachten tot de dood komt, en niet om ellendig te zijn tot de dood je ellende beëindigt.

Laat de dood je dansend en vreugdevol en liefdevol aantreffen. Het is een vreemde ervaring dat als iemand zijn leven kan leven alsof hij reeds in het paradijs is, de dood niet iets kan wegnemen van diens ervaring.

Mijn benadering is dat dit het paradijs is, er is geen paradijs ergens anders, en er is geen voorbereiding nodig om gelukkig te zijn. Er is geen discipline nodig om liefdevol te zijn; gewoon een beetje alertheid, gewoon een beetje waakzaamheid, gewoon een beetje inzicht. En als opvoeding je dit beetje begrip niet kan geven is het geen opvoeding.

Mijn idee voor een wereld academie betekent dat de hele wereld dezelfde opvoeding betreffende meditatie, kunst, en creatieve wetenschap moet hebben. Als we een gezond opvoedingssysteem over de hele wereld kunnen creëren, dan verdwijnen de scheidingen van religie en de discriminatie tussen blank en zwart en tussen landen, de lelijke politiek die om die reden bestaat, en het stomme gedrag van de mens die zich voortdurend klaarmaakt voor oorlog...

Altijd als ik een soldaat zie kan ik niet geloven dat deze mens überhaupt een mind heeft. Zelfs dieren worden geen soldaten. Maar de mens schijnt maar in één ding geïnteresseerd te zijn: hoe te doden, hoe meer efficiënt te doden, hoe de instrumenten te verfijnen om te doden.

Een juiste opvoeding zal je leren hoe je je eigen lied kunt vinden en hoe je kunt leren dansen en niet schuchter te zijn; hoe de kleine dingen van het leven kunt vieren en deze planeet levendig kunt maken. En er is er slechts één, voor zover we weten, waar mensen kunnen liefhebben, waar mensen kunnen mediteren, waar mensen Boeddha's kunnen worden, waar mensen zoals Socrates en Lao Tse kunnen bestaan.

Wij hebben het geluk om op deze kleine planeet te zijn. Het is een van de kleinste planeten in het heelal, maar zelfs de grootste sterren, miljoenen malen groter dan deze aarde, kunnen niet een enkele Albert Einstein claimen of een Jezus of een Jehudi Menuhin. Het is vreemd dat in dit uitgestrekte heelal het bestaan slechts op deze kleine planeet succesvol is geweest om een beetje bewustzijn te creëren, een beetje leven. Nu ligt het in onze handen om vanaf dit kleine begin uit te groeien tot de oneindige hoogten die ons potentieel en ons geboorterecht zijn.

Mensen leren dat er personen geweest zijn zoals Genghis Khan en Nadir Shah en Tamerlane en Alexander de Grote is mensen de verkeerde kant van hun wezen te leren. Ik heb in de universiteiten gevochten, "Waarom leren jullie niet over Socrates? Waarom onderwijs je niet over Chuang Tzu? Waarom onderricht je niet over Bodhidharma...?" Zij zijn de juiste kant van bewustzijn. En over het verkeerde soort mensen te leren geeft je een idee dat het perfect in orde is als je verkeerd bent. Als je langzaamaan een Genghis Khan gaat worden is het perfect in orde. Je bent niet iets nieuws aan het doen, de mens heeft het altijd gedaan.

We moeten de geschiedenis ontwarren, al die verkeerde mensen eruit snijden en onze kinderen beschermen tegen het geconditioneerd worden dat de mens met niets anders dan oorlog, vechten, competitie en hebzucht bezig is geweest. We moeten onze kinderen leren niet wat geweest is maar wat kan zijn – niet het verleden, maar de toekomst. Waarom zo veel tijd verknoeien aan het onderrichten van onderwerpen die van geen belang zijn in het actuele, existentiële leven en hen niet een enkele richtingwijzer geven naar de kunst van liefde, de kunst van leven, de betekenis van leven, de voorbereiding tot de dood met vreugde, stilte en meditatie. Al dat essentiële wordt gemist, en wat niet essentieel is en absoluut stom is wordt opgedrongen.

Ze zeggen dat de geschiedenis zich herhaalt. Geschiedenis herhaalt zich niet. Het is onze domheid dat we steeds doorgaan met hetzelfde te onderrichten aan elke generatie. De arme kinderen worden geconditioneerd om dezelfde grote helden te imiteren die in werkelijkheid criminelen waren, geen helden. Gewoon een enkel mens, Genghis Khan doodde veertig miljoen mensen. Het is beter om alle informatie over die mensen weg te laten in de opvoeding. Leer in de opvoeding over de dans van een Shiva, de fluit van Krishna. Leer hen alles wat mooi en goed was zodat ze gewend raken dat al het goede natuurlijk is, en het slechte enkel per ongeluk – dat het slechte niet plaats vindt, nooit heeft plaatsgevonden, en het goede absoluut natuurlijk is. Om een Boeddha te zijn is niet iets abnormaals. Het zou elk kind geleerd moeten worden dat een Boeddha zijn iets normaal is. Iedereen die wijs genoeg is zal een Boeddha worden.

Jij gaat een Boeddha worden. De grootste revolutie moet in de opvoeding en haar systemen komen; anders zal de mens de geschiedenis blijven herhalen.

Nu is het tijd voor stilte en tijd om te lachen....

Hymie Goldberg komt op een avond thuis van het werk en Becky zegt, "Ben je naar de winkel geweest om de kiekjes op te halen zoals ik je gevraagd heb? Waarschijnlijk niet! Je luistert nooit naar me! Je onthoudt nooit iets! Oh! Je hebt ze. Nou, dank de heer voor wonderen. Laat me ze zien! Deze kiek is verschrikkelijk en deze is een ramp. Dit zijn eigenlijk de slechtste foto's die ik ooit van mijn leven heb gezien.

Jij kan nou nooit eens iets goed doen! Je kunt niet goed auto rijden! Je kunt zelfs niet eens een zekering verwisselen. Je kunt geen wijs houden en als fotograaf ben je de slechtste!

Kijk gewoon eens naar deze foto's: op alle die je van mij genomen hebt, heb ik mijn mond open!"

Een bekeerde prostituee geeft getuigenis op een hoek van de straat met het Leger des Heils. Ze benadrukt haar verhaal door op een grote trom te slaan.

"Ik was een zondaar!"schreeuwt ze.

Boem! Echoot de trom.

"Ik was een slechte vrouw!" huilt ze.

Boem!

"Ik was aan de drank!"

Boem!

"Gokte!"

Boom!

"Zat achter de mannen aan!"

Boem! Boem!

"Ik werd op zaterdagavonden wild en dan ging ik helemaal los!"

Boem! Boem! Boem!

"En nu wat doe ik nu op de zaterdagavond?" huilt ze. "Ik sta op de hoek van de straat op deze verdomde trommel te slaan."

Als Moeder Overste op een avond terugkomt van de bank waar ze de liefdadigheidscollecte van de hele week heeft weggebracht krijgt ze een geweer op zich gericht.

"Je verknoeit je tijd, jonge man," zegt ze tegen de overvaller. "Ik heb geen geld. Ik heb het net alles naar de bank gebracht."

"We zullen eens zien of dat zo is," zegt de dief, en hij begint onder haar zwarte kleding te tasten op zoek naar geld.

"Oh! Wat doe je nu?" roept Moeder Overste uit. "Oh! Oh!" hijgt ze als hij teleurgesteld kijkt. "Stop nou niet... Ik zal een cheque voor je uitschrijven!"

De loodgieter komt om iets in het huis te repareren, en kleine Ernie volgt hem overal. Als de loodgieter een schroevendraaier tevoorschijn haalt, zegt kleine Ernie, "Mijn vader heeft twee van die."

De loodgieter glimlacht en pakt een spanner. z

"Mijn vader heeft er hier twee van," zegt Ernie

De loodgieter lacht opnieuw en gaat door met werken.

Als hij naar de badkamer gaat om te plassen, gaat kleine Ernie mee. De loodgieter haalt zijn piemel tevoorschijn en vraagt, "Heeft jouw vader er hier ook twee van?"

"Ja, dat heeft hij!" antwoordt kleine Ernie. "Hij heeft een kleine zoals jij om te plassen, en een grote waar hij mama mee achterna zit om de keukentafel."

Een Chinees gaat een bar binnen in een zwarte buurt in San Francisco en zegt tegen de zwarte barman, "Hé, schenk eens goede likker, nikker."

De barman wordt boos en begint de Chinees een lesje te geven over racisme en hoe hij, als Chinees in Amerika, beter zou moeten weten.

Tenslotte stelt de barman voor om van plaats te wisselen om te zien hoe de Chinees zich zou voelen.

Dus wisselen zij van plaats en de zwarte barman gaat de bar uit en komt een paar minuten later terug. Hij wandelt naar de bar net zoals de Chinees deed.

"Schenk hem eens in met een boog, spleetog." zegt de barman.

"Zo sorry!"antwoordt de Chinees. "We bedienen geen nikkers."

Oké, Maneesha?

Ja, Osho.